

ובאה חילוקיון דעתך ייחו כתיב, (משל י"א) ונאמן רום מבסה דבר.
נאמן רום ודקאי, דהא רוחא דלhone מארח עליה קדישא אשתלית,
ובגין כד נאמן רום אקרון. וסימן דא אוקימנא, הוהיא דמגלה רזין,
בידוע נשמה היה, לאו איה מגופא דמלפָא קדישא. ובגין כד לית ביה
רזין, ולא מארח דרזין הוא. וכך תיפיק נשמה היה, לא אתדקא בגופא
דמלפָא, דהא לא אהיריה הוה. ווי לההוא בר נש, ווי ליה, ווי לנשמה היה.
ובאה חילוקיון דעתך ייחו כתיב, (ישעה ט) רעמן פולם צדיקים
בריך הוה. (רוי עלאי דמלפָא קדישא) עצלייהו כתיב, (ישעה ט) רעמן פולם צדיקים
לעולם יירשו ארץ. (דף רצ"ה ע"א)

אנפוי, כתריין פקרובין דבוסטמא. (בלה) סחדותא על מה דאמינא, דהא
סחדותא בהו תליא. ובכלא תליא סחדותא. אבל חני פקרובי
דבוסטמא, חורא וסומקא, סחדותא לאבא ואימא. סחדותא לאחסנא
הירית ואחד לוין. והא במתניתא דילן אוקימנא, כמה פרסי בין חורא
לסומקא, ואחכליין ביה פחדא בסטרא דחוורה.

בד אתנהייר מנהיירו דחוורה דעתיקא, חפייא הוהיא חורא על סומקא.
וכלהו בנהיירו אשתחבה. וכדין כתיב, (במדבר י ז) יאר יי פניו אליך. וכך
חייבן סגיין, תלין דינין בעלמא, אשתחחת סגירותא בכלא (ס"א בעלמא).
וسمקא אתחפש באנפין, וחפה כל (ס"א על חורא. וכדין כלל אשתחח
בדינא. וכדין כתיב (טהילים לו) פני יי בעושי רע. (בנדי קנהה כתיב (ישעה ט) בנדי נקס)
וכלא בהאי תליא, ובגין כד סחדותא הוא בכלא.

במה וכמה מאירי תריסין מחרפאן להני גוני, מצפאן להני גוני. בד
נהירין גוני, כל עלמין כלו בחדו. בזמנא דנהיר חורא, פלא
אתחו ביה היא גונא. וכך אתחזיז בסומקא כלל הבי אתחו ביה
גונא.

באלין פקרובין דבוסטמא, שארי דיקנא לאתחזיזה, מרישא דאוונין,
ונחית וסליק בפקרובה דבוסטמא, שערין אוקמין דדיינא,
בתקונא יאה שפיר. בגיבר מكيف, שפיר. משחא דרבות דיקנא עליה
דעתיין, בהאי דיקנא דזעיר אנפין אתחו, ונHIR.

שפירו דהאי דיקנא, בתשעה תקונין אשתחבה. וכך משחא דרבות, דתלת
עשרה נבייעין דdicana דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא, אשתחחי
עשרה ותרין תקונין. וכדין מתברכין כלו. וישראל סבא מתברכין
בהאי, וסימן, (בראשית מה) בך יברך ישראל. כל תקונין דdicana דא, אוקימנא
באדרא קדישא, דכלו מתקונין דעתיקא קדישא אתקנו. והבא בעינה